

عنوان مقاله:

بررسی مقایسه ای اثربخشی روش های تدریس بدیعه پردازی و حل مسئله بر خلاقیت و رضایت دانش آموزان ششم دبستان از تدریس در درس مطالعات اجتماعی

محل انتشار:

فصلنامه علمی پژوهش های یاددهی و یادگیری، دوره 13، شماره 55 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

تورج حسینی هفشجانی - ۱. دانشجوی دکتری روانشناسی تربیتی، دانشگاه لرستان، خرم آباد، ایران

مهدی قنبری - باشگاه پژوهشگران و نخبگان دانشگاه آزاد اسلامی

خلاصه مقاله:

هدف: این پژوهش با هدف بررسی مقایسه ای اثربخشی روش های تدریس بدیعه پردازی و حل مسئله بر خلاقیت و رضایت دانش آموزان ششم دبستان از تدریس در درس مطالعات اجتماعی انجام گرفت. روش پژوهش: در این پژوهش از روش نیمه آزمایشی با دو گروه تدریس متفاوت استفاده شد. طرح مورد نظر در مورد ۳ درس مطالعات اجتماعی پایه ی ششم در ۱۲ جلسه برای هرگروه اجرا شده است. جامعه ی آماری شامل مدارس دوره ی دوم ابتدایی ناحیه ۲ شهرکرد در نیمسال اول سال تحصیلی ۹۵-۱۳۹۴ بوده است. جامعه ی مورد نظر شامل ۸ مدرسه بود که با روش نمونه گیری خوشه ای یک مدرسه انتخاب و دو کلاس ششم آن بصورت تصادفی به دو روش تدریس بدیعه پردازی و حل مسئله مورد آموزش قرار گرفتند. برای جمع آوری داده های مربوط به خلاقیت از فرم الف پرسشنامه تورنس و برای رضایت دانش آموزان از تدریس، از پرسشنامه محقق ساخته استفاده شد. تحلیل داده های پژوهش با استفاده از تحلیل کواریانس چند متغیری و تحلیل کواریانس تک متغیری با نرم افزار SPSS صورت گرفت. یافته ها: داده های این پژوهش نشان داد که روش تدریس بدیعه پردازی با سطح ۰/۹۵ اطمینان از روش تدریس حل مسئله در بهبود خلاقیت دانش آموزان موثرتر بوده است. همچنین روش بدیعه پردازی با سطح اطمینان ۰/۹۵ از روش تدریس حل مسئله در افزایش رضایت دانش آموزان از تدریس موثرتر بود. نتیجه گیری: روش تدریس بدیعه پردازی به دلیل ساختار بهتری که برای تدریس در درس مطالعات اجتماعی دارد تاثیر بیشتری در بهبود خلاقیت و رضایت از تدریس در بین دانش آموزان داشته است.

کلمات کلیدی:

بدیعه پردازی، حل مسئله، خلاقیت، رضایت از تدریس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1631180>

